

1 marca. O. Jacek Salij OP komentuje Ewangelię

(Syr 17, 1-15)

(Syr 17, 1-15)

Pan stworzył człowieka z ziemi i znów kazał mu do niej wrócić.

Dał ludziom dni pod liczbą i czas odpowiedni, dał im też władzę nad wszystkim, co jest na ziemi. Przyodział ich w moc podobną do swojej i uczynił ich na swój obraz. Lęk przed nimi wpoił wszystkiemu, co żyje, aby panowali nad zwierzętami i ptactwem.

Dał im wolną wolę, język i oczy, uszy i serce zdolne do myślenia.

Napełnił ich wiedzą i rozumem, o złu i dobru ich pouczył.

Umieścił oko swoje w ich sercu, aby wielkość swoich dzieł im ukazać.

Święte imię Jego wychwalać będą i wielkość Jego dzieł opowiadać.

Dodał im wiedzy i prawo życia dał im w dziedzictwo. Przymierze wieczne zawarł z nimi i praw swoich ich nauczył.

Wielkość majestatu widziały ich oczy i uszy ich słyszały donośność Jego głosu. Rzekł im: «Trzymajcie się z dala od wszelkiej niesprawiedliwości!» I dał każdemu z nich przykazania co do jego bliźniego.

Przed Nim są zawsze ich drogi, nie skryją się przed Jego oczami.

(Ps 103 (102), 13-14. 15-16. 17-18a (R.: por. 17a))

Bóg jest łaskawy dla swoich czcicieli

Jak ojciec lituje się nad dziećmi,
tak Pan się lituje nad tymi, którzy cześć Mu oddają.
Wie On, z czegośmy powstałi,
pamięta, że jesteśmy prochem.

Bóg jest łaskawy dla swoich czcicieli

Dni człowieka są jak trawa,
kwitnie on jak kwiat na łące.
Wystarczy, że wiatr go muśnie, już znika,
i wszelki ślad po nim ginie.

Bóg jest łaskawy dla swoich czcicieli

Lecz łaska Pana jest wieczna
dla Jego wyznawców,
a Jego sprawiedliwość nad ich potomstwem,
nad wszystkimi, którzy strzegą Jego przymierza.

Bóg jest łaskawy dla swoich czcicieli

Aklamacja:

Wysławiam Cię, Ojcze, Panie nieba i ziemi,
że tajemnice królestwa objawiłeś prostaczkom.

(Mk 10, 13-16)

Przynosili Jezusowi dzieci, żeby ich dotknął; lecz uczniowie szorstko zabraniali im tego.

A Jezus, widząc to, oburzył się i rzekł do nich: «Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie, nie przeszkadzajcie im; do takich bowiem należy królestwo Boże. Zaprawdę, powiadam wam: Kto nie przyjmie królestwa Bożego jak dziecko, ten nie wejdzie do niego».

I biorąc je w objęcia, kładł na nie ręce i błogosławił je.

Komentarz:

Aż niewiarygodne, że ktoś, znając te słowa, może być przeciwnikiem chrztu niemowląt. Odmowa udzielenia chrztu niemowlętom bierze się ze świeckiego ducha indywidualizmu, nie rozumiejącego, że już małe dzieci mogą być realnie zanurzone w atmosferze wiary, jaką żyje wspólnota.

Co wynika z tego, że już małe dzieci mają prawo przychodzenia do Chrystusa? Po pierwsze: dziecko jest prawdziwym człowiekiem, a nie dopiero kandydatem na człowieka. Po wtóre: już małe dziecko jest realnie wezwane do życia wiecznego. Po trzecie: Boże wybranie i łaska (zresztą również w odniesieniu do ludzi dorosłych, tyle że w przypadku małych dzieci lepiej to widać) zawsze są pierwsze niż nasza religijna aktywność.

Z prawa małych dzieci do Boga wynika ich prawo do religijnego wychowania i do religijnej atmosfery w ich domu. Dzieciom należy się to, żeby zostały wprowadzone w modlitwę i spotykały się z codziennym świadectwem wiary.

o. Jacek Salij OP